

Logg från Älva

Datum: 2016-03-13

Elevloggare: Oliver och Malin

Personalloggare: Sören

Position: Förtöjda i Tazacorte

Avsegling ikväll 21.00

Beräknad ankomst till nästa hamn: Puerto Vueltas i morgon bitti

Väder: Sol med enstaka moln, ca. 20 grader

Elevlogg:

På schemat idag stod en rundtur på ön.

Det visade sig att den bestod av många backkrön.

Vår guide, Conny, tog oss till södra spetsen där vi gick över en vulkan.

Det såg ut som ut ungefär som på Stureplan.

Vi spatserade rakt genom en krater utan att förlora några klasskamrater.

Conny letade fram några varma håll.

Det var ett riktigt bra utflyktsmål.

Vi vandrade nerför branten, ända ner till Atlanten.

Där tog vi ett välbehövligt dopp, som bestod av ett och annat simhopp.

Därefter styrde busschauffören till Santa Cruz.

Hungriga elever blev bjudna på restaurang i typ som ett båthus.

Det bjöds på lokala läckerheter som fisk i alla dess sorter och vi lovar dig, det var korta varutransporter.

Sen gled vi vidare till en stor och maffig nationalpark som bestod mest av brant klippmark.

Klassen blev mäktigt fascinerade av denna vy och nej Björn, inte som hemma i Täby!

Vi var uppe på 1200 meters höjd.

Ingen lämnades missnöjd.

Ikväll är det dags för oss att fara vidare till La Gomera.

Men det är endast en kort bit att navigera.

Nu ska vi ta oss en grogg*, tack för att ni läste vår logg!

Varma hälsningar från

Mr. Oliviér och Mallan-Brallan

*fullständig alkoholfri, och bara för rimmets skull

Personallogg:

Nu är det midnatt, och vi har just passerat La Palmas södra udde. De svaga ljusen på Gomera börjar skymta vid horisonten i sydost. Att färdas mellan öar, var och en sin egen värld med unik natur, historia, sedvänjor. Det är inga väldiga distanser som skiljer de kanariska öarna åt, för det mesta kan man se från den ena till den andra. Ändå säger historikerna att ursprungsbefolkningen, Guancherna, i stort sett inte hade någon kontakt alls mellan öarna. De var verkligen separata världar med olika styrelsesätt, lagar och kulturer.

Hur och när guancherna en gång kom till dessa öar är höljt i dunkel, några sjöfarartraditioner upprätthöll de i varje fall inte. Men de var frihetsälskande och hårdföra. Det tog spanjorerna 90 år från den första landstigningen tills de helt lyckats kuva Kanarieöarnas ursprungliga befolkning. Det skedde lika brutalt här som i Den Nya Världen på andra sidan Atlanten. Ändå finns det guancher kvar, om än blodet är uppblandat, och många sedvänjor, språkfragment och Ortsnamn minner om den arkaiska tiden för länge sedan. Vi kan ännu vandra på deras urgamla, stadigt murade stigar i bergen.

Det är ett skäl till att jag tycker Kanarieöarna är så spännande. Ett annat är att den dramatiskt skiftande naturen på dessa vulkaniska öar, där fullständigt olika landskap ryms inom några kilometer från varandra, liksom skilda klimat. Våra elever har idag vandrat över ökenartade lavafält och genom barrskogar uppe bland molnen.

I morgon en ny värld: La Gomera med sin tempererade regnskog.

Hälsningar från Sören